

REFORMATIE - NIEUWS

Jaargang 22 nummer 3 2017

Reformatie - Nieuws

Jaargang 22 nummer 3

Inhoud

<i>De hemelse vriend</i>	3
<i>Een Afspraak met God</i>	5
<i>“Bent u een Christen?”</i>	7
<i>Wat gebeurde er met de verloren kleinood?</i>	9
<i>Moet ik gedoopt worden?</i>	10
<i>Vasten, een straf of een zegen?</i>	13

Uitgegeven door:

The Reformation Herald
Official Church of the Seventh
Day Adventist Reform Movement
P O Box 7240, Roanoke
VA 24019, USA
Web: <http://www.sdarm.org>

Nederland

Zevende Dags Adventisten
Refomatiebeweging
Mezenhof 41
9561 CC Ter Apel
Bankrekening:
NL27 INGB 0004 294694
BIC Nummer: INGBNL2A
Web: <http://www.zda-ref.nl>

Suriname

Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Lombestraat 10
Paramaribo
Boerbuiten
Postbus 8141
Web: <http://www.zda-ref.nl>

DE HEMELSE VRIEND

door Ellen G. White

Wij leven in een tijdperk van gevaar, wanneer de goddeloosheid algemeen is. Zelfs belijdende christenen geloven hun Bijbels niet. De waarheid van het woord van God is te duidelijk en nadrukkelijk voor hen, en zij zeggen tegen hun leraren: 'Ziet niet, ... schouwt ons niet, wat recht is, spreekt tot ons zachte dingen, schouwt ons bedriegerijen. Wijkt af van de weg, maakt u van de baan, laat de Heilige Israëls van ons ophouden' (Jesaja 30:10-11) ... Antichristelijke gedachten, gewoontes en praktijken voeren de boventoon en zij worden zelfs beschouwd als christen; maar dat wat het meest waardevol is, datgene wat God het hoogst acht, wordt met minachting behandeld. Nu kan de Godvrezende zich afvragen: Wat zal het einde van deze dingen zijn? Liefde voor Christus en liefde voor elkaar is bijna uit de harten van de mensen verdwenen.

Het is waar, dat er enige standvastige zielen zijn zoals Abraham, David en Daniël, die kunnen zeggen: 'Ik stel de Heere gedurig voor mij, omdat Hij aan mijn rechterhand is, zal ik niet wankelen' (Psalm 16:8). Te midden van de verwarring, die op de ziel zal drukken, is er de Enige, die ons kan helpen uit al onze moeilijkheden en al onze ongerustheid kan verlichten. Wij moeten al onze zorgen op Jezus werpen en in gedachten houden, dat Hij tegenwoordig is om ons met Hem te verbinden...

Wij moeten de geest leren en oefenen, zodat wij een verstandig geloof zullen hebben en een begripsvolle vriendschap met Jezus hebben. Tenzij wij steeds de vriendschap tussen God en onze zielen koesteren, zullen wij van Hem scheiden en van Hem afwijken. Wij zullen vrienden worden met degenen om ons heen en ons vertrouwen stellen in de mensheid en onze genegenheden worden afgewend van het ware voorwerp van aanbidding. Wij moeten niet toestaan, dat onze koelheid onze liefde voor onze Verlosser verkoelt. Als wij gemeenschap hebben met Hem,

moeten wij de Heer steeds voor ons stellen en Hem behandelen als een geëerde Vriend, Hem de eerste plaats geven in onze genegenheden... Maar hoe vaak is de Heer verwaarloosd voor de samenleving met anderen en voor dingen, die geen waarde hebben! ...

Laat nooit vermaak of het gezelschap van anderen komen tussen u en Jezus, uw beste Vriend. Stel de Heer altijd voor u. Wanneer de natuurlijke neiging u trekt in de richting van het toegeven aan een zelfzuchtig verlangen, plaats de Heer dan voor u als uw raadgever en vraag: "Zal dit Jezus behagen? Zal dit mijn liefde voor mijn beste Vriend vergroten? Zal deze weg mijn dierbare Verlosser verdriet doen? Zal het mij scheiden van Zijn gezelschap? Zal Jezus mij vergezellen naar het plezierige feest, waar alles licht en vrolijk zal zijn, waar niets van godsdienstige aard zal zijn, niets serieus, geen gedachte aan de dingen van God? Als Jezus mij daar naartoe zendt als zendeling om een ??ziel voor zijn gevaar te waarschuwen, dan weet ik zeker, dat Jezus niet van mij zal scheiden, maar als ik gewoon ga om mijzelf te behagen, kan ik niet zeker zijn van de aanwezigheid van mijn Verlosser. Als ik ervoor kies om te gaan, waar Jezus niet kan binnenkomen, waar Hij Zijn woonplaats niet kan maken, waar de harten van aanwezigen zeggen: 'Omdat de Heilige Israëls niet voor ons kan blijven' kies ik een andere raadgever dan Jezus.

Het grote plan en doel van dit leven is om karakters te vormen, zodat wij het eeuwige leven waardig worden beschouwd. Wij zullen als redelijk denkende wezens handelen en de godsdienst tot een praktische zaak maken. Wij moeten onze Verlosser steeds voor ons houden en onszelf onderwijzen op een zodanige manier, dat onze verlangens voortdurend naar Hem zullen stromen, dat wij Zijn beloftes zullen overdenken en ons tot Hem richten in vertrouwend geloof...

Elke dag moet besloten worden, dat u dicht bij God zult blijven, kijkend naar Jezus, de Auteur en Voleider

van uw geloof. Verwaarloos en geringschat Jezus niet, want dit zou u niet doen met een van uw geliefde vrienden. Als u Jezus op de achtergrond houdt en nooit Zijn naam noemt, nooit de aandacht van uw vrienden vraagt voor Hem, die aan uw zijde is om uw raadgever te zijn, zouden uw vrienden u dan niet beschouwen als oneerbiedig, als zij bij u waren en u nooit met hen of van hen sprak?...

Velen klagen, dat Jezus lang weg lijkt te blijven. Wie laat Hem lang weg blijven? Is het niet door uw eigen manier van doen, die u van Jezus heeft gescheiden? Hij heeft u niet verlaten, maar u hebt Hem verlaten voor andere liefhebbers. Maar de Heer zegt: 'Keert weer, gij afkerige kinderen! Ik zal uw afkeringen genezen. Zie, hier zijn wij, wij komen tot U, want Gij zijt de Heere, onze God' (Jeremia 3:22) ...

Bid in geloof en vertrouw op uw Verlosser. Span u in om het kanaal van de verbinding tussen Christus en uw ziel open te houden. Zoek elke gelegenheid om aanwezig te zijn, waar gebed plaatsvindt, in plaats van te gaan naar plaatsen, waar de neiging bestaat een karakter te vormen, dat u God laat vergeten. Wij willen Bijbelse godsdienst, praktische godzaligheid, vrij van alle aanmatiging en spitsvondigheid. Tenzij u de Bijbelse godsdienst handhaaft, zult u gescheiden zijn van Jezus Christus. Door ongeloof en zorgeloosheid verbreekt u uw tedere verbinding met Jezus. Waarom zoveel spelen met uwe hemelse Vriend? Waarom zich zo vrij voelen om God te dienen naar willekeur en om Zijn aanbidding te verwaarlozen voor genoegens? Het komt, wanneer u Zijn zijde verlaat en gecharmeerd bent door de stem van de verleider en uw genegenheden richt op een onbelangrijk iets, dat u in gevaar bent uw vrede en vertrouwen in God te verliezen. Dan is het, dat u uw wijsheid lijkt verloren te hebben, hoe u Jezus kunt vinden. Dan is het, dat Satan u de gedachte geeft, dat Jezus u heeft verlaten, maar is het niet, dat u Jezus heeft verlaten? Satan zal nog meer proberen om uw gedachten van uw beste Vriend te vervreemden door zijn leugenachtige middelen, want hij wil, dat u Christus verloochent.

U hebt de fontein van levende wateren verlaten en hebt u gebroken vaten uitgehouwen, die geen water kunnen bevatten. Wij durven Zijn naam niet op onze lippen te laten verslappen en Zijn liefde en herinnering uit onze harten te bannen. 'Ja', zegt de koude, formele leraar, 'dit maakt Christus te veel als een mens', maar het woord van God verzekert ons deze gedachten te hebben. Het is het tekort van deze praktische, welomlijnde opvattingen van Christus, die zo velen belemmeren om een echte ervaring te hebben in het kennen van onze Heer en Verlosser Jezus Christus. Daarom vrezen velen, twijfelen en rouwen. Hun ideeën

over Christus en het verlossingsplan zijn vaag, droevig en verward. Als zij, zoals David, de Heer steeds voor ogen hadden, Hem houdend aan hun rechterhand, zodat zij niet zouden worden bewogen, zouden hun voeten op de vaste rots staan. Aanschouw Jezus, voor u gekruisigd. Zie, Hij is bedroefd over uw zonden, en als u bidt, berouw hebt en ernstig verlangt Hem te zien als uw zonden vergevende Verlosser, gereed om u te zegenen en om uw erkenning van Hem te horen. Blijf dicht aan Zijn zijde, want u hebt Zijn aanwezigheid nodig.

Verdorvenheid voert aan alle kanten de boventoon, want Satan is gekomen met grote toorn, hij weet, dat hij maar een korte tijd heeft. Hij is een volhardende, ijverige, onvermoeide arbeider en als er ooit een tijd was, waarin de aanwezigheid van Christus aan hun rechterhand nodig was, is het nu, zodat wanneer de vijand als een overstroming zal komen, de Geest des Heeren een standaard tegen hem zal opheffen. Wij hebben de Kapitein van onze redding voortdurend aan onze kant nodig. Er is, en zal voortdurend zijn, strijd rondom ons, want de koninkrijken van de wereld zullen niet rusten. Er was nooit een tijd, waarin de verleiding om Christus in geest en gedrag te verloochenen groter was, en deze verleiding zal toenemen in kracht, als wij het einde naderen. Sterke en overweldigende verleidingen zullen over de mensen komen. Valse leerstellingen en fabels zullen worden voorgesteld als Bijbelse waarheid, om door de mensen te worden aangenomen; en als het mogelijk was, zullen zij de uitverkorenen misleiden. Maar is het een tijd om onze liefde te laten verkoelen, wanneer de ongerechtigheid overvloedig is? Is dit een tijd om op zijn gemak te zijn? Is dit de tijd om te scheiden van God, onze raadgever?...

Alleen degenen, die in deze proeftijd door geloof leven, zullen op de dag van het onderzoek kunnen staan, wanneer alles, wat geschud kan worden, geschud zal worden; maar zij zullen in veiligheid wonen en onbewogen zijn... In de dagen van Noach reikte de ongerechtigheid van de mensen tot de hemel, en God zond Noach met de waarschuwing, dat Hij de wereld zou vernietigen met een watervloed; maar zij hadden zich zo lang overgegeven aan zelfzuchtige en demoraliserende praktijken, zichzelf verheerlijkt, dat zij God en Zijn aanspraken en Zijn eer uit het zicht en de geest hadden weggedaan... Toen daalde de regen in stromen neer en de aarde werd gereinigd van haar morele vervuiling. 'Evenzo zal het zijn in de dag, op welke de Zoon des mensen geopenbaard zal worden' (Lukas 17:30). -*The Youth' Instructor*, 19 juli 1894.

EEN AFSPRAAK MET GOD

door H. Woywod

Heilig, heilig, heilig is de Heer! (Jesaja 6:3)
Een heilig God wil ons ontmoeten, willen wij het ook? Dag en nacht heeft Hij spreekuur; en toch is er een speciale dag, waarop wij nauw contact met Hem kunnen hebben, de SABBAT. Als wij deze dag viëren volgens Gods aanwijzingen, zullen de zegen en Gods vrede over ons komen en wij worden daardoor geheiligd.

Onze agenda staat vol afspraken, werk, school, sport, misschien met een dokter... onze dagen zijn gevuld. De week loopt ten einde, de laatste voorbereidingen blijven liggen tot vrijdag. Dan is het zover, wij mogen uitrusten, wacht even, wij hebben nog een afspraak, een erg belangrijke afspraak met een zeer belangrijk persoon: God.

God wil, dat wij innerlijk tot rust komen. Wij mogen onze zorgen, problemen en zakelijke verplichtingen ter zijde leggen, zodat de vrede van God in ons kan werken. Het woord Sabbat heet in het Duits "rustdag", "rust" en komt van het Hebreeuwse "Schabbat", ophouden of rusten. Volgens Wikipedia is de Sabbat een "rustdag waarop geen werk gedaan moet worden", het houden komt van een van de tien geboden (Exodus 20:8).

De Sabbat is een rustdag. Na zo'n geweldige scheppingsweek, waarin de Heer in zo'n korte tijd de aarde en alles, wat daarin is, geschapen heeft, rustte Hij.

'En God heeft de zevende dag gezegend en die geheiligd, omdat Hij daarop gerust heeft van al Zijn werk, dat God geschapen had, om te volmaken' (Genesis

2:3).

De Sabbat is daarom een heel bijzondere dag. De Heer zegt: "Dit is de dag, die Ik geheiligd (afgezonderd) heb, deze dag behoort Mij". Deze dag is gezegend en blijft gezegend. De Schepper van hemel en aarde zal met ons communiceren. Hij, die het universum met de ontelbare sterren en planeten bestuurt, de God, die de zeeën en alles, wat daarin is, geschapen heeft, deze machtige God, die het grote aantal der dieren en het wonder mens schiep, wil een afspraak met ons hebben.

De Heere Jezus wil heel dicht bij ons zijn. God verlangt naar de verbinding met ons mensen. De rustdag is daarvoor bestemd, dat wij Gods Woord lezen, Gods beloften voor ons persoonlijk aannemen en daardoor in het geloof versterkt worden.

HOE MOETEN WIJ DE SABBAT HOUDEN?

Met plezier en vreugde. Als ons dit ontbreekt, moeten wij onderzoeken en uitvinden, wat de oorzaak voor dit tekort is.

"Bij broeder en zuster White was de Sabbat altijd het hoogtepunt van de week. De vrijdagavond onderscheidde zich van de andere avonden van de week. Alle gezinsleden en medewerkers waren uitgenodigd. Bij zonsondergang was alles voor de Sabbat gereed. In de woonkamer kwam men bij elkaar voor de aandacht. Allen zongen een lied en Ellen White las enige verzen voor uit de Bijbel. Allen baden om de beurt, het waren korte gebeden." – *Wunderbares & Erstaunliches*, J. Nix, blz. 110-112.

Wat wil God van ons, als wij de Sabbat houden? Wel

zeker, dat wij aan het vierde gebod denken, waar de Heere zegt: 'Gedenk de Sabbatdag...' Gedenken betekent, dat wij onze plannen en verplichtingen vanaf het begin van de week zo indelen, dat wij op vrijdagavond ongestoord de Sabbat kunnen beginnen. De vrijdag is volgens Lukas 23:54 de dag der voorbereiding. Onze kleding moet klaar zijn, onze schoenen gepoetst en onze woning gereinigd zijn, zodat de engelen, die ons bezoeken, de ordelijkheid zien en graag bij ons verblijven.

Zoals de Heer het heeft verordend, zal ons eten voor de Sabbat al gekookt zijn. Ook moeten wij alle wereldse kranten en boeken wegleggen. Natuurlijk hebben wij al gedoucht of gebeden voor het begin van de Sabbat, zodat wij niet met alledaagse kleren in de tegenwoordigheid van God treden.

Nog een andere zaak verdient onze aandacht. Ons hart moet ook voorbereid zijn om de zegen te ontvangen. "Op deze dag moeten alle misverstanden tussen onze medemensen, ongeacht of dat in het gezin of in de gemeente is, worden bijgelegd. Laat alle verbittering, toorn en grimmigheid uit de ziel verwijderd worden." –*Zeugnisse 6, blz. 356.*

'Belijdt elkander de misdaden, en bidt voor elkander, opdat gij gezond wordt' (Jakobus 5:16).

"Wij moeten elke Sabbat met onze ziel afrekenen om te erkennen, of de afgelopen week ons geestelijke winst of verlies heeft gebracht." –*Zeugnisse 6, blz. 357.*

De Sabbat van de Heere heiligen betekent eeuwig heil. God zegt: 'Die Mij eren, zal Ik eren' (1 Samuël 2:30).

Aangezien God een God van orde is, verwacht Hij ook, dat wij stipt bij zonsondergang de Sabbat beginnen en ook op tijd naar de Godsdienst komen. Zeker, het is een groot voordeel voor onze ziel enige tijd voor de zonsondergang al stil te zijn en tot rust te komen en hiervan te genieten. Op de Sabbat moeten radio en televisie ons niet storen, deze dag moeten wij benutten om te lezen, te zingen, te bidden en de schoonheid in de natuur te beschouwen.

Op Sabbatmorgen valt het menigeen bijzonder zwaar het bed uit te komen. Maar om stress op de vroege morgen te vermijden is het beter, als de dag ordelijk begint.

Het is ons voorrecht met gelovigen op de Sabbat samen de godsdienst bij te wonen. Jezus zegt: 'Waar twee of drie vergaderd zijn in Mijn Naam, daar ben Ik in het midden van hen' (Matthéüs 18:20). "Wij mogen geloven, dat de Heere Jezus onze vergadering met Zijn tegenwoordigheid vereert.

Iedere oprechte aanbieder, die de Sabbat heiligt, mag aanspraak maken op deze belofte." –*Zeugnisse 6, blz. 361,*

'Opdat men wete, dat Ik de Heere ben, die u heilig' (Exodus 31:13).

"De Sabbatschool en de godsdienst nemen slechts een deel van de Sabbat in beslag. De resterende tijd kan worden gemaakt door het gezin tot de meest heilige en

mooiste uren van de hele Sabbat. Het grootste deel ervan moeten de ouders met hun kinderen doorbrengen. In veel gezinnen worden de jongere kinderen aan zichzelf overgelaten... Kinderen worden op die manier onrustig, beginnen te spelen of richten ergens onheil aan. Voor hen heeft de Sabbat geen heilige betekenis." –*Zeugnisse 6, blz. 358.*

Het is niet aan te raden om de hele Sabbatmiddag te slapen, want het is een nadeel de heilige uren te verslapen. Omdat wij door de week nauwelijks tijd hebben voor de natuur, moeten wij bij mooi weer als ouders met de kinderen gaan wandelen in de velden en bossen. Vertel hun in de prachtige natuur, waarom de Sabbat is ingesteld. Beschrijf aan hen het geweldige scheppingswerk van God. Vertel hun, dat God ons zo lief heeft en alles tot vreugde van ons geschapen heeft.

Hoe gemakkelijk sluipen op Sabbat gedachten in ons van de dagelijkse werkzaamheden. Uit gedachten ontstaan woorden, die zeker niet bijdragen aan de heiliging van de Sabbat. In gedachten kan men gemakkelijk kopen en verkopen en al plannen maken voor de volgende week. Daarom is het goed om ook daarover te waken en onze gesprekken op een geestelijk niveau te houden, zodat zij de hemel dichterbij ons brengen.

Om de Sabbat werkelijk te heiligen, zoals het de Heere behaagt, moeten wij een reformatie van de Sabbat toepassen. Sommigen denken, dat God het niet zo nauw neemt, maar daarin worden wij beproefd. Wij tonen onze trouw aan de Heer door onze gehoorzaamheid. Dit verwijst ook naar de manier, hoe ver wij reizen op de Sabbat. Het kan nodig zijn om naar de samenkomst te rijden, maar men moet lange reizen vermijden, omdat het rijden ook met stress verbonden is en de Sabbat is een dag van rust.

Graag wil men in de vrije tijd, vrij van de verplichtingen van de week, afwijken, iets speciaals zien of ervaren. Sommigen denken, dat men op Sabbat sport kan beoefenen of gaan zwemmen. Wij kunnen niet verwachten, dat God daar toestemming voor geeft, omdat Hij niet wil, dat wij op de heilige dag doen, wat wij willen.

Werkelijk de Sabbat heiligen is een grote zegen. Wie duidelijk begrepen heeft, dat de Sabbat op de juiste manier houden ons heiligt, zal veel makkelijker ook de andere geboden van God houden.

De Heer zegt door de profeet Jesaja: 'Dan zult gij u verlustigen in de Heere, en Ik zal u doen rijden op de hoogten der aarde, en Ik zal u spijzigen met de erve van uw vader Jakob; want de mond des Heeren heeft het gesproken' (Jesaja 58:14).

Hoe mooi zal het zijn om in alle eeuwigheid met Jezus Christus en de Vader Sabbat te vieren! Laten wij hier besliste inspanningen doen om de Sabbat meer te heiligen, om voor altijd in deze wonderbare verbinding met God te staan.

“BENT U EEN CHRISTEN?”

door Eunice Braidman

Ons kunnen veel vragen worden gesteld in het leven over verschillende onderwerpen, maar ik geloof dat een van de belangrijkste vragen, die ons ooit zal worden gesteld, is: “Bent u een christen?” Ik herinner mij, dat niet lang geleden ik in een supermarkt boodschappen deed, toen een oudere man mij aansprak en vroeg: “Bent u een christen?” “Ja, hoe weet u dat?” antwoordde ik. “Zoals u zich kleedt”, antwoordde hij simpelweg.

Deze korte ontmoeting drong mij ertoe over drie dingen na te bedenken: wat is onze gebruikelijke reactie op zo’n vraag en aanname? Wanneer wij zeggen: “Ja, ik ben een christen”, denken wij er dan over na en bedenken wij alles, wat een ware christen zijn inhoudt? En ten slotte zijn wij ons steeds bewust van het feit, dat de wereld altijd naar ons kijkt en ons observeert, of wij dat wel of niet merken, en denken wij er dus aan, waarom het zo belangrijk is, dat wij handelen en leven als ware christenen, ook in de manier waarop wij ons kleden?

Om de eerste gedachte te behandelen, wanneer ons zo’n vraag wordt gesteld, vooral gebaseerd op de manier waarop wij ons kleden, zijn er gewoonlijk maar twee reacties. Wij zullen ons verward voelen om op te vallen en te verschillen van de rest van de wereld, of wij zullen blij zijn om te zien, dat het de wereld opvalt, dat wij anders zijn, omdat wij leven om God te behagen. Onnodig te zeggen, dat de eerste reactie misschien wel de meest natuurlijke is, want meestal is het onze neiging niet om te genieten van ‘op te vallen’. Maar de tweede reactie moet en zal de onze zijn, als wij God echt liefhebben en proberen Hem voor de wereld te vertegenwoordigen. Maar een verschil moet niet alleen duidelijk zijn in onze verschijning,

het moet ook opgemerkt worden in ons spreken en in elk ander aspect van ons leven. Waarlijk, wanneer iemand ons vraagt: “Bent u een christen?”, moeten onze harten blij zijn om te beseffen, dat de wereld door simpelweg ons te observeren kan zien, dat wij proberen te leven als kinderen van God. In feite moet een dergelijke vraag ons vreugde geven en bemoedigen, omdat het betekent, dat door Gods genade ‘wij iets goeds doen’, want als wij ware christenen zijn, zullen wij niet aan anderen moeten vertellen, wie wij zijn. Zij zullen het zelf opmerken. Wanneer wij een appelboom en een sinaasappelboom zien, kunnen wij gemakkelijk weten, welke zij zijn, als zij vrucht dragen, sinaasappels of appels. Op dezelfde manier moeten anderen kunnen en zullen kunnen zien, of wij door onze vruchten christenen zijn, door de woorden die wij spreken, de dingen die wij doen, het leven dat wij leven. Maar hoe vaak zijn wij bezig met schijnbaar kleine tussenoplossingen om ons een beetje aan de wereld gelijk te maken om ons een beetje minder verschillend te voelen! Misschien is dit duidelijk in het dragen van een iets kortere rok of het uiten van een ‘half slecht’ woord. Maar moeten wij echt verschillen van de wereld, zelfs in kleding?

In Testimonies to the Church 3, blz. 171 vinden wij het volgende: “De kledingreformatie wordt door sommigen met grote onverschilligheid behandeld en door anderen met minachting, omdat er een kruis mee verbonden is. Voor dit kruis dank ik God. Het is precies, wat wij nodig hebben om te onderscheiden en te scheiden Gods geboden houdend volk van de wereld. Ons wordt gezegd in 1 Petrus 2:9 ‘Gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilig volk, een verkregen volk; opdat gij zoudt verkondigen de deugden van Hem, Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht’. Maar wat betekent verkregen? Volgens het woordenboek van Webster betekent het “van slechts één persoon, ding, groep of land”, “onderscheidend”, “uniek”, evenals “bijzonder”. Soms lijkt het, dat wij vergeten, dat wij in deze wereld waren geplaatst om ‘een bijzonder (verkregen) volk te zijn’, om anders en speciaal te zijn, en om zo

weinig mogelijk van de wereld te zijn. Als wij onszelf christenen noemen en toch kan de wereld het niet zien, niet twijfelt en vraagt of geen verschil ziet, leven wij niet onze naam van 'christen' uit. Wij verzaken God en doen Zijn Naam oneer aan. Wat een angstaanjagende en ontvullende gedachte!

Als wij zeggen, dat wij christenen zijn, ongeacht of iemand het ons heeft gevraagd, zijn wij ons dan bewust van de ernst van wat wij zeggen? Ongetwijfeld zeggen velen van ons, inclusief ikzelf, vaak de woorden bijna automatisch zonder aan hun ware betekenis te denken. Wij weten allemaal zeker, dat een christen zijn betekent "Christus gelijk zijn", maar denken wij eraan elke keer, als wij zeggen, dat wij christenen zijn? Terwijl de manier waarop wij spreken, ons kleden, de muziek waarnaar wij luisteren en andere dergelijke factoren belangrijk zijn bij het beschrijven van een christen, het ware christendom omvat meer dan deze uiterlijke factoren. Het betekent dat, naast de vorige dingen, wij het karakter van Christus in alle gebieden van ons leven weerspiegelen. Het betekent, dat wij als Christus zijn, of dat wij tenminste proberen zo te zijn. De boodschapper van God vat het samen in één korte zin, wat het betekent om een ware christen te zijn: "In alle dingen moeten wij vertegenwoordigers zijn van Hem" – *Counsels to the Church*, blz. 180.

Niet alleen is het een zegen en een voorrecht om te kunnen zeggen, dat wij christenen zijn, het brengt ook met zich mee een grote verplichting en verantwoording. Als wij zeggen, dat wij christenen zijn, zal de wereld verwachten, dat wij eruitzien en handelen als zodanig. Elke keer als wij denken, zeggen of worden gevraagd, of wij christenen zijn, moet het ons eraan herinneren, dat wij elke dag steeds meer moeten groeien in de kennis van onze Heer en Verlosser Jezus Christus en proberen elke dag Zijn karakter beter te tonen.

Het moet ons eraan herinneren, dat wij elke dag ons moeten kleden, spreken, eten en leven op een manier, die God behaagt eerder dan onszelf of degenen om ons heen. Het moet ons eraan herinneren, dat het christendom niet alleen een godsdienst is; het is een levensstijl en de bedoeling van te zeggen, dat wij christenen zijn, moet niet bepalen, wie wij zijn, maar moet bepalen, wie Christus in ons leven is.

Dit brengt mij bij mijn laatste punt. Wanneer iemand ons zo een vraag stelt, worden wij aan het feit herinnerd, dat wij echt levende brieven zijn, bekend en gelezen van alle mensen (2 Korinthe 3:2). Zelfs als wij niet tegen iemand praten, houden zij ons nog in de gaten en kijken en, of wij het wel of niet van plan zijn, wij zullen een indruk achterlaten op hun geest. Niet alleen zijn wij omringd door een hemelse wolk

van getuigen, wij zijn ook omringd door getuigen hier op aarde. Wij moeten dit elke dag bedenken, voordat wij onze huizen verlaten om naar onze respectievelijke banen, naar school, naar de winkel of waar dan ook te gaan. Wat voor een getuigenis zullen wij geven door onze kleding, onze houding, ons gedrag, onze gesprekken? Zal de wereld kunnen zeggen, dat wij Gods vertegenwoordigers zijn, ambassadeurs van de hemel? Of zullen wij verloren gaan in de wereldse drukte en ons vermengen met heel die draaiende molen om ons heen? Als wij spreken, moeten wij ons afvragen, zijn mijn woorden aangenaam voor God? Is mijn spraak anders dan die van de wereld? Elke morgen bij het kiezen van onze kleding voor die dag moeten wij stilstaan bij de vraag: ben ik een christen? Weerspiegelt mijn keuze van kleding dit? "Kleding vormt een aanwijzing voor, hoe geest en hart zijn. Wat aan de buitenkant wordt opgehangen, is het teken van wat er binnenin zit." – *Geest, Karakter en Persoonlijkheid*, blz. 303.

Als wij ons onfatsoenlijk en onbehoorlijk kleden, welke boodschap zendt dit dan uit over de persoon, die wij zijn, en belangrijker over ons christelijk leven? Als wij ons kleden als de wereld, spreken als de wereld, handelen als de wereld, hoe zal de wereld dan kunnen zien en weten, dat wij de volgelingen van Christus zijn? Als appels en sinaasappelen hetzelfde eruitzien en hetzelfde ruiken, hoe zullen wij dan weten, welke appels en welke sinaasappelen zijn? Volgens 2 Korinthe 6:17 zegt de Heer, dat wij uit het midden van hen moeten gaan en ons afscheiden! Ware scheiding houdt niet alleen in bij de ZDA-Ref. Gemeente gaan in plaats van bij de gevallen kerken van de wereld. Het betekent niet om de praktijken van de wereld na te bootsen, zodat anderen ons niet leiden tot verwarring met degenen, die van de wereld zijn. De pen van de Inspiratie zegt ons: "Niemand van ons kan leven zonder invloed op de omgeving uit te oefenen." – *Het Bijbels Gezin*, blz. 26. Elke dag zullen wij een getuigenis geven aan de wereld; wij zullen invloed hebben op degenen, met wie wij in contact komen. Welke invloed oefenen wij uit? De dienaar van de Heer stelt ons veel belangrijke vragen: "Welke vruchten hebben wij gedragen...? Wat is onze invloed geweest op anderen? ... De ogen van de wereld zijn op ons. Zijn wij levende brieven van Christus, bekend en gelezen van alle mensen? ... Zal de wereld gedwongen worden ons te erkennen als dienaren van Christus?" – *Lift Him Up*, blz. 15.

Moge God ons helpen, zodat wij elke dag een leven kunnen leven, dat Hem verheerlijkt en anderen wijst op Christus, zodat wij met onze lippen en met ons leven kunnen zeggen: "Ja, door Gods genade ben ik een Christen.

WAT GEBEURDE ER MET DE VERLOREN KLEINOOD?

door L. Flora Plummer

In mijn kindertijd leerde een getrouwe leraar mij dit gedenkwaardige citaat: “Verloren, gisteren, ergens tussen zonsopgang en zonsondergang, twee gouden uren, elk met zestig diamantminuten bezet. Er wordt geen beloning aangeboden, omdat ze voor altijd weg zijn”. Vele, vele keren nadien heb ik dat citaat herhaald met diepe spijt vanwege het bewustzijn, dat ik voor altijd veel waardevolle tijd verloren had, die mij had kunnen redden. Ons leven bestaat uit kleine dingen...

‘Een kleine korrel in de zandbank;
Een kleine bloem op het veld van bloemen;
Een kleine ster in een hemel van sterren;
Een klein uur in een jaar van uren-
Wat als het maakt, of wat als het stoort?
“Maar de bank is gebouwd uit de kleine korrels;
En de kleine bloemen maken de weiden vrolijk;
En de kleine sterren verlichten de hemelse vlakten,
En de kleine uren van elke kleine dag
Geven ons alles, wat het leven bevat”.

Degenen, die in hun jeugd leren de waarde van de momenten goed in te schatten en vastberaden zijn om kleine dingen goed te doen, zullen zich vrijwaren van vele mislukkingen in de strijd des levens. De wereld aanbidt helden; maar echte heldhaftigheid wordt niet alleen gevonden in degenen, die de wereld geweldig noemt. De trouwste en grootste helden zijn onbekend om beroemd te worden. Degenen, die plichtsgetrouw zijn, wat het ook mag zijn, tonen de grootste heldhaftigheid. Het is ons voorrecht heldhaftig te zijn. Velen van ons kunnen nooit de grote dingen doen, waarvan wij dromen, maar wij kunnen allemaal trouw zijn in het doen, wat in onze macht is, wat onze handen vinden te doen.

Onze levens nemen de kleur en de toon aan van de kleine dingen, die om ons verspreid zijn. De kleine dingen, die wij zeggen en de kleine dingen, die wij doen, zijn de schering en inslag, die in op het grote weefgetouw des levens geweven en tussen geweven worden, komen uit in het afgewerkte weefsel, het karakter. De kleine dingen, die wij elke dag zeggen en doen, moeten goed, nauwgezet goed zijn. Waak dan over de kleine dingen. De zorg voor de centen, zodat zij tot euro's kunnen vermenigvuldigen; de waakzaamheid over de momenten, tot zij nuttige uren worden; de juiste aandacht voor de kleinigheden, zij kunnen bijdragen aan het succes van het geheel, dit is, wat van ons gevraagd wordt.

MOET IK GEDOOPT WORDEN?

Een korte samenvatting uit de Bijbel en de Geest der Profetie met opmerkingen van D. P. Silva

Voor naar de hemel op te varen gaf Jezus Christus een speciale boodschap voor christelijke gelovigen tot aan het einde van de tijd: 'Gaaf een in de gehele wereld, predikt het Evangelie aan alle creaturen. Die gelooft zal hebben, en gedoopt zal zijn, zal zalig worden' (Markus 16:15-16).

Eerst komt geloven, dan dopen.

Wat geloven? 'Maar wij geloven, door de genade van de Heere Jezus Christus, zalig te worden' (Handelingen 15:11).

Zalig worden, door wat? Jezus kwam speciaal naar deze aarde 'om Zijn volk zalig te maken van hun zonden' (Matthéüs 1:21).

Maar wat is eigenlijk zonde? De Bijbelse definitie zegt, dat 'zonde de overtreding van de wet is' (zonde is de ongerechtigheid) (1 Johannes 3:4), die wet van Tien Geboden, die de moraliteit verklaart (Exodus 20:3-17). Wanneer wij die wet breken, zondigen wij. Iedereen heeft op een of andere manier gezondigd, zodat iedereen dingen heeft om berouw over te hebben (Romeinen 3:23.) De Bijbel zegt ons over de verdorvenheid en de achteruitgang van zonde, niet ons erin vast te laten zitten, maar om ons eruit te trekken!

ZICH AFKEREN VAN HET VERKEERDE

Bekeren, of zich afkeren van de natuurlijke, menselijke neiging om te zondigen, komt voor de doop. Met andere woorden, de doop is voor berouwvolle, bekeerde gelovigen. Op de Pinksterdag, toen mensen vroegen: 'Wat zullen wij doen, mannen broeders? Toen zeide Petrus tot hen: Bekeert u, en een ieder van u worde gedoopt' (Handelingen 2:37-38).

Het begint dus met berouw. Maar wat betekent berouw echt? "Berouw houdt in, dat men spijt heeft van de zonde en dat men de zonde de rug toekent. We keren ons niet van de zonde af, als we de zondigheid er niet van inzien. Er vindt geen verandering in ons leven plaats, als we niet in ons hart ons van de zonde

afwenden." –*Schreden naar Christus*, blz. 27).

Hoe gebeurt dit?

"Als de zondaar overtuigd is van zonde, wordt hij ook getrokken door de liefde en heiligheid van Christus, want Jezus trekt hem tot Zich... Berouw wordt in het hart geboren door de liefde van Christus te aanschouwen, die Zijn leven gaf om de zondaar te redden. Het is de liefde van God, die de meest harde harten verzacht." –*The Review and Herald*, 3 september 1901.

Dus volgens deze duidelijke principes is er geen plaats om kleine kinderen te dopen, die te jong zijn om te begrijpen, wat dit alles betekent. Ook is de doop niet voor onbekeerde personen, die de theorie zouden kunnen begrijpen, maar in het dagelijks leven weigeren zij zich aan Jezus te onderwerpen. De doop is alleen voor degenen, die hun specifieke zonden erkennen, deze berouwen en in Jezus geloven om te vergeven, te reinigen en te voorzien in de kracht om te overwinnen. Alleen dergelijke mensen moeten gedoopt worden.

EEN FRISSE, SCHONE START

In Zijn gesprek met Nicodémus was Christus heel duidelijk: 'Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Tenzij dat iemand wederom geboren wordt, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien... Voorwaar, voorwaar, zeg Ik u: Zo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan het Koninkrijk Gods niet ingaan. Wat uit het vlees geboren is, dat is vlees; en wat uit de Geest geboren is, dat is geest' (Johannes 3:3, 5-6). Hier noemt Hij:

1. Geboorte uit het vlees (toen u geboren werd als een baby).
 2. Geboorte uit de Geest (toen u voor het eerst besloot om Jezus te volgen door een verstandige, bewuste keuze).
 3. Geboorte uit het water (de doop).
- 'Maar zovelen Hem (Jezus) aangenomen hebben, die heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden,

namelijk, die in Zijn Naam geloven. Die niet uit den bloede, noch uit de wil des vleses, noch uit de wil des mans, maar uit God geboren zijn' (Johannes 1:12-13). Degenen, die Jezus aannemen, ontwikkelen nieuwe doelstellingen, getrokken door Zijn ontzagwekkende liefde, zij willen nu God dienen in plaats van zichzelf. Zij verlangen Hem bovenal te behagen en zij besluiten Hem te vertrouwen voor hun toekomst.

EEN ZORGVULDIG OVERWOGEN KEUS

Veel kerken beweren Christus te volgen, maar leren niet nauwkeurig, wat de Bijbel zegt over de doop. Bijvoorbeeld het katholicisme leert, dat als een kind in deze wereld komt, de baby een heiden is, maar wanneer hij (of zij) gedoopt wordt als kind, wordt dat kind automatisch door de doophandeling een christen. Zij geloven, dat de doop zelf ineens kracht had om een heiden in een christen te veranderen. Deze verkeerde leer heeft miljoenen mensen over de hele wereld beïnvloed.

In werkelijkheid heeft de doop op zichzelf echter geen kracht om iemand te veranderen. Wij veranderen, als wij Christus aannemen als onze Verlosser en Heer, en wij ons onderwerpen aan de leiding van de Heilige Geest, die berouwvolle zondaars verandert. Dan zijn wij wedergeboren, geboren uit de Geest. Nu zijn wij klaar om gedoopt te worden en niet andersom!

"De doop maakt van kinderen geen christenen, noch bekeert ze; het is maar een **uiterlijk** teken, dat toont, dat zij zich bewust zijn, dat zij kinderen van God moeten zijn door de erkenning, dat zij in Jezus Christus geloven als hun Verlosser en zij voortaan voor Christus zullen leven." –*Hoe Leid Ik Mijn Kind*, blz. 591.

Zo symboliseert dit uiterlijke teken de innerlijke ervaring van degenen, die bewust gekozen hebben om in Jezus Christus te geloven als hun Verlosser, berouw hadden van hun zonden en volledig van plan zijn te blijven leven voor Zijn heerlijkheid.

VRUCHT DRAGEN IN UW LEVEN

"Christus heeft de doop tot **het teken van toegang** gemaakt tot Zijn geestelijk koninkrijk. Hij heeft dit tot een positieve voorwaarde gemaakt, waaraan iedereen gehoor moet geven, die erkend wil worden als onder het gezag van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Voordat iemand zich thuis kan voelen in de gemeente, voordat men de drempel van Gods geestelijk koninkrijk over kan gaan, moet hij het stempel ontvangen van de goddelijke naam 'De Heere Onze Gerechtigheid' (Jeremia 23:6)." –*Counsels to the Church*, blz. 295. Dit betekent, dat men al een standpunt heeft, die de Heer lief heeft, en blij is Hem te gehoorzamen.

Aan ouders wordt de bemoediging gegeven: "Als u na getrouwe arbeid tevreden bent, dat uw kinderen de betekenis van bekering en doop begrijpen en echt bekeerd zijn, laat hen dan gedoopt worden." –*Counsels to the Church*, blz. 297. *Bekering betekent zich afkeren van verkeerde dingen en zich keren naar de goede weg.*

Vanaf dat Johannes de Doper de eerste keer in de Jordaan begon te dopen, is dit ritueel voor alle mensen, die hun leven aan God willen wijden:

"Vorsten en rabbi's, soldaten, tollenaars en landbouwers kwamen naar de profeet luisteren (Johannes de Doper). Een tijdlang deed de plechtige waarschuwing van God hen opschrikken. Velen kwamen tot bekering en ontvingen de doop." –*De*

Wens der Eeuwen, blz. 76. De uitnodiging is voor iedereen, die zich zo overgeeft aan de Heer.

DE WERKELIJKE FORMULE VOOR BEKERING IS:

BEROUW -Verzacht worden door de liefde van Christus om zich van de zonde af te keren.

GELOOF –Geloven in Zijn kracht om te vergeven, te reinigen en te versterken.

DOOP

“Berouw, geloof en doop zijn de vereiste stappen in bekering.” –*Evangelism, blz. 306.*

VOORBEREIDING VOOR DE DOOP

Ik wil gedoopt worden, ben ik er klaar voor?

“De voorbereiding voor de doop is een zaak, die zorgvuldig moet worden overwogen. De nieuwe bekeerlingen tot de waarheid dienen trouw onderwezen te zijn in het duidelijke: ‘Zo zegt de Heere’. Het Woord des Heeren moet voor hen gelezen en punt voor punt uitgelegd worden.

Allen, die het nieuwe leven binnengaan, moeten voor hun doop begrijpen, dat de Heer de onverdeelde genegenheden vraagt... Het uitleven van de waarheid is van belang. Het vrucht dragen getuigt van het karakter van de boom. Een goede boom kan geen slechte vruchten voortbrengen. De grenslijn zal duidelijk en onderscheidend zijn tussen degenen, die God liefhebben en Zijn geboden bewaren en diegenen, die Hem niet liefhebben en Zijn geboden veronachtzamen. Er is behoefte aan een grondige bekering tot de waarheid.” –*Evangelism, blz. 308.*

“De test van discipelschap wordt niet zo strikt gebracht, als het moet voor degenen, die zich voor

de doop aanbieden. Het moet worden begrepen, of zij gewoon de naam van Zevende Dags Adventisten aannemen, of dat zij hun plaats innemen aan de kant van de Heer om uit de wereld te gaan en gescheiden te zijn van onreine dingen en deze niet aan te raken. Voor de doop moet er een grondig onderzoek plaatsvinden naar het leven van de kandidaten...

Een van de punten, wat de nieuwkomers tot het geloof nodig zullen hebben, is het onderwerp van de kleding. Laat met de nieuwe bekeerlingen dit trouw behandeld worden. Zijn ze ijdel in kleding? Koesteren zij een trots hart? De blinde verering van kleding is een morele ziekte. Het moet niet meegenomen worden in het nieuwe leven. In de meeste gevallen zal de onderwerping aan de evangelische eisen een besliste verandering in de kleding vragen.” –*Evangelism, blz. 311-312. Dit is slechts een voorbeeld van een zichtbare vrucht.*

‘Wij zijn dan met Hem (Christus) begraven, door de doop in de dood, opdat, gelijk Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwheid des levens wandelen zouden’ (Romeinen 6:4). ‘Hij is voor allen gestorven, opdat zij, die leven, niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem, Die voor hen gestorven en opgewekt is’ (2 Korinthe 5:15).

Zijn wij echt nieuwe schepselen? Als wij nieuwe schepselen zijn, zullen wij voor Christus leven en niet voor onszelf. Zo niet, laten wij dan nu naar Christus gaan, berouw hebben, van Hem een ??nieuw leven ontvangen en gedoopt worden (of opnieuw gedoopt).

Moge de Heer genade geven om Zijn kinderen te zijn, geboren uit de Geest en uit het water!

VASTEN, EEN STRAF OF EEN ZEGEN?

door C. Daniloaea

An het einde van de 1950er jaren: Het is een mooie zomerse dag met een stralende zon en een temperatuur van meer dan 30° C, een Sabbatdag. Vanaf de vooravond wordt in het gezin van mijn grootouders gevast. De volwassenen en de drie kinderen zullen meer dan 24 uur geen eten en geen water tot zich nemen. Men bidt voor de broeders en zusters, die in de communistische gevangenis lijden, en grote ernst wordt gevraagd.

Het onderdrukkende regime heeft geen begrip voor hen, die God loven in plaats van de dictator van het land. Gods tussenkomst is dringend nodig. Het vasten wordt elke eerste Sabbat van de maand gedaan.

De tuin is groen, in de bomen hangen al de eerste rijpe sappige peren, en in het gras naast het hek, vertonen sommige wilde aardbeien hun rode kopjes, maar pas na de zonsondergang zullen deze worden verzameld.

Toen mijn vader daarover vertelde, ben ik onder de indruk gekomen van de ernst en de strengheid, waarmee men in die moeilijke tijden het vasten gebruikte als middel om problemen op te lossen.

VASTEN IN DE BIJBEL

Dat het vasten een werkzaam middel is, als het gaat om problemen op te lossen, wordt benadrukt in de Bijbel. Daar lezen wij, hoe de mensen in extreme situaties door te vasten een uitweg vonden. De keizerin Esther riep op tot vasten, toen het gevangengenomen volk Israël met de dood werd bedreigd, en dit leidde tot verlossing (Esther 4:16); het rijk Juda werd in de tijd van koning Jósafat door vasten voor machtige indringers beschermd (2 Kronieken 20:3); de inwoners van de grote stad Ninevé werden door ernstig vasten en gebed gered (Jona 3:5-8).

Veel mensen ontvingen alleen door te vasten Gods rijke zegen: Na veertig dagen vasten ontving Mozes de Tien Geboden (Exodus 34:28). Daniël vastte en bad en kreeg een waardevol inzicht in de toekomst (Daniël 9:3, 22-27). De eerste gemeente ontving na aanhoudend vasten de directe leiding van de Heilige Geest (Handelingen 13:2).

Ook de Heere Jezus vastte en bad om kracht, voordat Hij Zijn missie begon (Matthéüs 4:2).

VASTEN IS OOK NU EEN MIDDEL TOT VERLOSSING

De gemeente nodigt ons nu regelmatig uit voor een gezamenlijk vasten. Helaas is het belang van het samen vasten voor velen vervaagd. Men hecht meer waarde aan het persoonlijk vasten, wanneer men materiële problemen het hoofd moet bieden (b.v. gezondheid of beroepsmatig). De positieve ervaring in het persoonlijke vlak moet ons des te meer aanmoedigen ook als Gemeente met vasten en gebed tot God te gaan.

Gods volk bevindt zich nu meer dan ooit in een crisistijd, want het heeft nu 'de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de geweldhebbers van deze wereld, van de duisternis dezer eeuw, tegen de geestelijke boosheden in de lucht' (Efeze 6:12), en 'uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een briesende leeuw, zoekende wie hij zou kunnen verslinden' (1 Petrus 5:8).

"Wij leven in de meest ernstige tijd van de wereldgeschiedenis. De beslissing over het lot van de bezige, opgejaagde mensen op aarde staat voor de deur.

Wij moeten door de Geest der waarheid geleid worden. Wij moeten ons voor de Heer door vasten en bidden verootmoedigen en veel nadenken over

Zijn Woord. Nu is het nodig, na een diepe, levendige ervaring met goddelijke dingen bezig te zijn. Wij hebben geen moment te verliezen.” –*Der Grozse Kampf*, blz. 602.

Alleen de Geest van God kan ons leiden op de veilige weg van de waarheid, daarom is het dringend nodig, zoals de eerste gemeente samen daarvoor te vasten en te bidden, dat deze op ons uitgegoten wordt.

“Nu en voortaan, tot aan het einde van de tijd, dient Gods volk nog meer oprecht te zijn en klaarwakker en niet te vertrouwen op hun eigen wijsheid, maar de wijsheid van hun Leidsman. Zij moeten dagen reserveren voor vasten en gebed.” – *Adviezen over Dieet en Voeding*, blz. 167.

VASTEN, LOUTER EEN BEPERKING?

Het ware vasten onderscheidt zich van het verkeerde, een niet werkend, farizees vasten. Het wordt in de Bijbel verklaard, dat het vasten niet alleen een onthouden van voedsel is, maar een volledige toewijding van ons wezen aan de Heer (zie Jesaja 58). “De geest van echt vasten en gebed is de geest, het hart, verstand en de wil aan God overgeven.” –*Manuscript 28*, 1900.

“Het doel van het vasten, dat God van ons vraagt, is niet om het lichaam vanwege de zonde van de ziel te pijnigen, maar om ons te helpen, zodat wij de verwerpelijkheid van de zonde erkennen, het hart verootmoedigen voor God en Zijn vergeving en genade ontvangen.” –*Das Leben Jesu*, blz. 73.

Als kind, kan men de diepe betekenis van vasten niet begrijpen.

Vaak zien echter ook volwassenen vasten als een straf in plaats van een machtig middel van het geestelijke leven, waardoor men toegang kan vinden tot de zegen van God.

Voorals de vastendagen op de Sabbat worden georganiseerd, die anders een dag van vreugde is, waar de gezamenlijke maaltijd van speciaal bereide gerechten in het gezin een speciale plaats inneemt, verliest deze het feestelijke. In het Oude Testament wordt vermeld, dat de Israëlieten slechts eenmaal per jaar een Sabbatdag vastten: op de Grote Verzoendag. In tegenstelling tot de wekelijkse Sabbat was de Grote Verzoendag een dag van boete en nederigheid, die verbonden waren met droefenis van de ziel.

Misschien zou het niet op de Sabbat te vasten, maar op een gewone werkdag, winst zijn voor ons allemaal.

UITWERKINGEN VAN HET VASTEN OP HET LICHAAM

De gunstige werking van vasten op ons lichaam is al lange tijd bekend bij artsen. In het verleden werd het regelmatig toegepast bij de behandeling van patiënten. De beroemde arts Paracelsus schreef: “Vasten is het grootste geneesmiddel, een innerlijke arts.”

Het medische vasten heeft in de loop der tijd aan betekenis verloren, maar in de afgelopen 20-30 jaar heeft de medische wetenschap zich er opnieuw mee beziggehouden. Tal van wetenschappelijke studies tonen duidelijk aan de positieve werking van het vasten op de lichaamscellen. De meeste resultaten zijn gebaseerd op dierenstudies, maar steeds meer studies op het menselijke model bevestigen deze resultaten.

Van alle vormen van vasten heeft het “interval vasten” of het “5:2 dieet” de speciale aandacht opgewekt. Het bestaat uit een verminderde toevoer van calorieën op twee niet opeenvolgende dagen per week en een normaal dieet op de andere vijf dagen. Mark Mattson, een neurowetenschappelijke professor, had in zijn studie waargenomen gewichtsverlies, een verlaging van het optreden van diabetes mellitus, hart- en vaatziekten, kanker en neurodegeneratieve ziekten, een verbetering van leren, ook van het geheugen en een algemene verlenging van de levensduur.

Deze effecten kunnen worden toegeschreven aan een lagere bloedspiegel van insuline en glucose, maar ook van de eiwitten het IGF-1 tijdens het vasten, die anders zijn verbonden met gevorderde leeftijd en kankerontwikkeling. Bij de mens neemt het IGF-1 na vijf dagen vasten met meer dan 60% af, maar alleen als het vastendieet samen gaat met een lagere eiwitinname.

Professor Mattson verklaart verder, dat de door vasten teweeggebrachte cel-stress bepaalde aanpassingsmechanisme oplost, die dan het vermogen van de cellen oefenen om te reageren op een sterkere spanning en het tegengaan van ziekteprocessen. (Roger Collier, “Met tussen pozen vasten: de wetenschap van het gaan zonder”, CMAJ 11 juni 2013, 185((9), E363-E364; Valter D. Longo en Mark P. Mattson, “Fasting: Molecular Mechanisms and Clinical Applications”, Cell Metab. 4 februari 2014, 19(2), 181-192.).

“ZICHZELF OPETEN”

... of “autofagie” is een modewoord, dat niet alleen in de medische literatuur verbreid is, sinds dat in december 2016 professor Yoshinori Ohsumi de Nobelprijs voor Geneeskunde werd toegekend. Zijn ontdekkingen wierpen meer licht op het begrijpen van het vasteneffect op het celniveau. Hij toonde aan, dat lichaamscellen onder stressvolle omstandigheden (vasten) hun eigen inhoud opeten om energie op te wekken. Er worden in de cellen structuren opgebouwd (autofagosomen), die de tot nu toe verzamelde overige celafval verwerken (verkeerde eiwitten, beschadigde celbestanddelen, maar ook kiemen). Het daarbij ontstane materiaal wordt gebruikt als bouwsteen voor celvernieuwing.

“Verkeerd gestuurde autofagie heeft men in verband gebracht met de ziekte van Parkinson, diabetes type 2 en andere ouderdomsziekten. Veranderingen bij autofagiegeneen kunnen genetische ziekten veroorzaken. Stoornissen van het autofagie-mechanisme worden ook in verband gebracht met kanker.” –(www.nobelprize.org/nobel_prizes/medicine/laureates/2016/press.html).

Momenteel worden intensief wegen gezocht, hoe de bevindingen over autofagie in de preventie of de behandeling van degeneratieve ziekten of kanker kunnen worden toegepast.

Wij kunnen nu alleen maar profiteren, zowel lichamelijk als geestelijk, van eenvoudig vasten. (Kinderen, diabetici en senioren moeten in geen geval

zonder medisch toezicht vasten!).

LEVEN VAN ALLE WOORD, DAT GODS MOND UITGAAT

Het was in het jaar 1960: In de zwaar bewaakte gevangenis Gherla in Roemenië knielt een jonge, uitgehongerde man en bidt: mijn andere grootvader. Hij is een landverrader, want hij dient een andere Heer, wiens rijkdom hoger is dan deze wereld. Omdat hij zijn gevaarlijk geloof niet verspreiden kan, heeft men hem in een kleine, donkere gevangenis geïsoleerd. Eten doet hij al dagen niet. Hem worden opzettelijk alleen vlees bevattende spijzen gegeven, die hij als vegetariër afwijst.

Hij bidt voor zijn jonge kinderen en zijn zieke moeder, van wie hij al vier jaren niets meer weet. Hij bidt voor zijn broeders in het geloof, die vastzitten in dezelfde of in een andere communistische gevangenis, dat hun geloof door het lijden niet aan het wankelen wordt gebracht. Plotseling worden zijn gesloten oogleden met fel licht doordrongen. Hij opent zijn ogen. Na enige tijd kan hij op de muur voor hem lezen: ‘Wij zullen tot hem komen en zullen woning bij hem maken’ (Johannes 14:23).

Deze woorden vervulden zijn hart met vertrouwen en vrede. Een paar maanden later mocht hij terugkeren naar zijn gezin. Meerdere broeders en zusters werden in een korte tijd ook vrijgelaten.

EBEN-HAËZER

Bewerkt door Phena Walter

Ik vraag mij af hoe velen van ons, die de mooie, oude hymne zingen: “Kom, Gij, Bron van elke zegen”, begrijpen, wat de schrijver bedoelt, als hij zegt: “Hier verhoog ik mijn Eben-Haëzer”? Ons wordt in de Schriften gezegd te zingen met de geest en ook met begrip. Nu kunnen wij dit niet doen, tenzij wij de betekenis begrijpen van de woorden, die wij zingen.

Eben-Haëzer is een Hebreeuws woord en betekent ‘steen van hulp’.

Vele jaren geleden, toen Gods volk Israël werd genoemd en in Kanaän woonde, werden zij van tijd tot tijd sterk verstoord door verschillende heidense stammen, die in hun buurt woonden.

Op een keer, toen Israël een brandoffer offerde en de Heer om verlossing van hun vijanden zocht, kwamen de Filistijnen dichterbij om met hen te strijden; maar de Heer donderde met een grote donder en verschrikte de

Filistijnen voor Israël. Toen nam Samuël, die in die tijd richter was over Israël, een steen en stelde die tussen Israël en de Filistijnen, en hij noemde het Eben-Haëzer, en zei: ‘Tot hiertoe heeft ons de Heere geholpen’ (1 Samuël 7:12). Dat is, Samuël stelde een steen als getuige tussen Israël en de Filistijnen, en door deze Eben-Haëzer te noemen zei hij eigenlijk: De ‘Heer is de steen, die ons heeft geholpen’.

In de Schriften wordt Jezus een ‘steen des aanstoots’ genoemd en een ‘rots der ergernis’ voor hen, die Hem niet gehoorzamen; maar voor hen, die Hem liefhebben en Zijn geboden bewaren, is Jezus de ‘hoofdhoeksteen’ en een ‘rots’ om Zijn volk naar het beloofde tehuis te leiden.

Zo zien wij, lieve mensen, dat Jezus een Eben-Haëzer is of de sterke, veilige steen, die ons zal helpen overwinningen te behalen. Laten wij daarom niet vergeten, als wij in beproeving of verleiding zijn, onze ‘Eben-Haëzer’ te verhogen, en in Hem zullen wij overwinnen!

Doop in Essen(Duitsland) op 29-07-2017

